

Publicerad 2012-06-08 10:15 av lodjuret/seglare

'Otålighetens två lägen' av algotezza 2012 06 08, inspirerade till följande kommentar. Eller som min väninnas första ord var då hon vaknade i bingen 'Gratis krubba!', som en liten vink om att hon var hungrig, efter föda i just mitt kök.

Kritik på en text (788) Något litet om löjet av att gå i teknikens ledband

Ambivalent som jag är, jag är ju ändå blott människa, gillar jag textens innehåll skarpt som i skarpt läge ungefär.

Samtidigt kan jag tycka att även om jag känner människor, en del av dem i vilket fall, det inte alltid måste vara 'nu eller aldrig', 'svart eller vitt'.

Men att det ofta nog dessvärre är just detta som är gällande lag så att säga över lag.

Till och med gänget som viftar så stolt med sin regnbågsfärgade flagga ser gärna saker med oblida ögon stundom, som hade de ett som horn i sidan till andra än dem själva.

Att se saker med sin mest utpräglad otåliga sida är litet som att stå och hålla mobilen över en bro till ett vattendrag (eller bara en toalett med uppställt lock).

Just i den stunden är det mest känslor en sådan varelse härbärgerar och därför är det heller ej ovanligt att vissa sinnesrörelser kan få ögonen att som ofrivilligt och chockerat följa mobilen i dess lust till frigörelse

i sitt svanhopp, schwupp, ur händerna på idkaren och landa efter en oändlighet av sekund eller sekunder i böljan den blå (grön för odjupa vatten som badkar, vattenklosetter och liknande).

Sedär en sorts skön våda av att låta sig fängas med handboja mitt i livet och följandes lagar ingen polis eller domare skulle ha kunnat påtvinga dem.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten